

žarek dobrote

7/XIV
julij
2016

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• V objemu dobrote

IDENTITETA KARITAS

4 ••• Hodim po poti od človeka do človeka

GRADIMO DRUŽINO

5 ••• Kaj boste počeli med počitnicami?

V LUČI STROKOVNOSTI

5 ••• »Kdo je grešil, on ali njegovi starši?«

LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA

6 ••• Skrb za dobre medsebojne odnose

NA OBISKU

7 ••• Prizadevamo si, da bi v čim večji meri
zaživela vrednota karitas = ljubezen do bližnjega

TO MORAMO VEDETI

9 ••• Spremljevalni ukrepi in hrana EU

10 ••• Spodbujati k rasti v ljubezni

CELJE

11 ••• Izobraževanje za delo in osebno rast

KOPER

12 ••• Romarski dan sodelavcev Karitas koprške škofije

12 ••• Mozaik dobrote

13 ••• Romanje ostarelih, bolnih in invalidov na Brezje

LJUBLJANA

14 ••• Srečanje ostarelih in bolnih

14 ••• Dan služenja na Vrhniki

MARIBOR

15 ••• Družila nas je molitev, smeh, sonce, morje

16 ••• Utrinki iz doma sv. Lenart

17 ••• Obiski starejših nas bogatijo

NOVO MESTO

17 ••• Odnos mama in hči:

»Sva le drugačni, a ne napačni!«

18 ••• Majhna pozornost je dragocena

19 ••• Povezanost generacij med seboj

20 ••• Potrebno je otroke motivirati,
da delajo prostovoljska dela

21 ••• Združeni v bratstvu za več solidarnosti

Foto: Rok Mubi

NAPOVEDNIK

SLOVENSKA KARITAS

Letovanje družin

4. – 9. 7. ŠK Novo mesto

11. – 16. 7. ŠK Ljubljana

18. – 23. 7. NŠK Maribor

25. – 30. 7. ŠK Murska Sobota

1. – 6. 8. ŠK Ljubljana

8. – 13. 8. ŠK Celje

15. – 20. 8. NŠK Maribor

22. – 27. 8. ŠK Koper

Počitnice Biserov

18. – 25. 7. Otroci

25. 7. – 1. 8. Otroci

1. – 8. 8. Otroci

8. – 14. 8. Mladostniki

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

6. 7. Izlet na morje

7. – 8. 7. Počitniški program za fante, Vrbje

11. – 15. 7. Počitniški program za otroke, Vrbje

18. – 19. 7. Počitniški program za dekleta, Vrbje

21. – 22. 7. Počitniški program za mladostnike, Vrbje

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

26. 6. – 1. 7. Soča, tabor PNC

2. – 7. 7. Soča, tabor sodelavcev Karitas

5. 7. Bovec, odprtje razstave Umetniki za karitas

7. – 10. 7. Soča, Medgeneracijski tabor

17. – 23. 7. Soča, otroci iz PNR in Istre

31. 7. Krkavče, dobrodelni srečelov

7. – 13. 8. Banja Luka, delovni tabor ŠK in ŠGV

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

17. – 24. 7. 27. poletni tabor slepih "Skomarje 2016"

Najlepši življenjski trenutki so, ko prejemo in dajemo ljubezen. Toda, da se lahko podarjamo iskreno, se moramo soočiti s seboj in sprejeti sebe v svoji resničnosti. Stopiti pred Boga in se povrniti k svoji izvornosti. Vzljubiti sebe v svoji osebnosti. Le kdor je sprejel sebe in se ima rad, bo lahko sprejel bližnjega v njegovi resničnosti in ga vzljubil.

*(Iz knjige: Misli mladosti, Karel Gržan
- misli fantov in deklet, ki so bivali v komuni)*

• FOTO NASLOVNA STRAN Tatjana Splitchal in ZADNJA STRAN Urška Kelvišar •

tema meseca

V OBJEMU DOBROTE

Alojzij Štefan

Teden Karitas: 21. do 27. 11. 2016

Geslo: **V objemu dobrote.**

27. 11. 2016: Nedelja Karitas

23. 11. 2016: Romanje na Ponikvo
in tradicionalni Klic dobrote

Razmišljanje ob geslu tedna Karitas 2016, drugi del (nadaljevanje iz junijske številke Žarka dobrote)

Treba je tudi vedeti, kdaj, koliko, koga, zakaj in kako »objemamo«, da v resnici človeku pomagamo iz stiske in ga ne delamo odvisnega od pomoči, da mu ne dajemo lažnega upanja, tolažbe ali s tem celo kažemo hinavščine. Pri tem nam je lahko v pomoč preprosta, koristna in učinkovita (znana) metoda, ki jo je v družbeni nauk Cerkve uvedel belgijski kardinal Joseph Cardijn (1882–1967): glej, presodi, deluj (see-judge-act). To je preprosta metoda, ki nam pomaga, da se ustavimo, stopimo korak nazaj, pogledamo na situacijo in premislimo o njej, preden skočimo in začnemo ukrepati, delovati. Ta proces nam pomaga, da kritično presojava razmere, situacije, dogodke in strukture. Seveda se mnogokrat tri stopnje prekrivajo in med seboj dopolnjujejo.

Glej/poslušaj

1. Kaj se dogaja?
2. Kdo so ljudje, ki so vpleteni?
3. Kdo dobiva v tej situaciji, kdo izgublja?
4. Kaj situacija povzroča ljudem?
5. Zakaj se to dogaja? Zakaj se nadaljuje?

Presodi

1. Kako se počutiš v tej situaciji?
2. Si se tudi ti kdaj vedel tako kot ljudje v tej situaciji? Če da, kaj se je zgodilo? Zakaj? Kako si se počutil ti, kako drugi vpleteni?
3. Kaj naj bi se po tvoje dogajalo?
4. Kaj o tem pravi vera?
5. Kaj o tem pravi tradicija tvojega okolja?

Deluj

1. Kaj lahko naredimo, da premostimo prepad med tem, kar se dogaja (resničnost), in tem, kar naj bi se dogajalo (ideal, kar uči vera)?
2. Kaj bomo storili?
3. Koga lahko vključimo v našo aktivnost?

Tri korake, s katerimi usmerjamo naše *objeme dobrote*, lahko pogledamo še drugače:

VIDETI pomeni:

- ZAČUTITI potrebo, da nekoga objemem; osebo, ki je v stiski in potrebuje pomoč; roke dobrote, ki dajejo točno to, kar ta oseba potrebuje; začutiti moč dobrote
- ZAZNATI stisko, ki je potrebna objema; pravi čas za objem; pravi način in pristop; pravi trenutek in prostor itd.
- OBČUDO VATI dostojanstvo osebe; darove, ki jih ima, možnosti, ki jih lahko odkrijemo; vse, kar je ostalo nedotaknjeno v človeku; napore, ki so bili vloženi v rešitev stiske ...)

PRESODITI pomeni:

- DOŽIVETI objem, toplino in sprejetost, izginotje strahu, varnost, človeka v resničnosti; doživeti, da Bog objema vsakega z usmiljeno ljubeznijo; doživeti moč in učinkovitost *objema dobrote*, da nas dobrota spreminja, da objem tolaži in zdravi
- SPOZNATI, kaj naj objem dobrote človeku prinese, kaj je potrebno in pravično, predvsem pa, kaj nam govori ljubezen
- OSTATI SVOBODEN IN PUSTITI SVOBODO ti-stemu, ki mu pomagamo, izkazujemo dobroto; ne delamo ga odvisnega ali ga posiljujemo z nečim; resnična dobrota pusti svobodo, da se oseba odloči, da sprejme ali zavrne, da je kritična, da ohrani svoj jaz in obraz
- PUSTITI DIHATI IN NE DUŠITI: kljub pomoči in reševanju spodbujati lastno pobudo, v največji meri aktivirati in vključiti v iskanje rešitev, učiti smiselno in učinkovito uporabljati izkazano dobroto, spoštovati drugačno mnenje, počakati na objem sprejetja in ne prehitovati z objemom dajanja ...)
- PREMISLITI: poslanstvo, prioritete, pot, trajnost dosežkov, resnično spremembo, svoje mesto, trajanje, meje

DELOVATI pomeni:

- SPREJETI osebo v svojo bližino, srce; sprejeti jo takšno kot je, premagati strah in predsodke, zgraditi odnos, posvojiti
- OBJETI probleme in težave, se vživeti in sočustvovati, dati sebe in kar imam, zaupati in vključevati, imeti čas
- ZDRŽATI ob človeku; zdržati napor, kritiko, zahtevnost človeka in situacije; zvestoba, biti potrpežljiv, čakati, »stati inu obstati« ...
- DOVOLITI SI BITI RANJEN v soočenju z zlom, nerazumevanjem, nehvaležnostjo, zavrnitvijo, padci, recidivi, prevarami in manipulacijami, pomanjkanjem, praznim tekom, pomanjkanjem idej in

zalog, nemočjo, lastnimi stiskami, grehi, slabostmi, ranjenim ponosom ...

- SPUSTITI, ko je dovolj, ko mora vstopiti nekdo drug, ko mora prejemnik sam naprej, ko objem zaboli, ko roke omahnejo, ko nima več pravega smisla, ko nekdo ne želi več; spustiti, da bi Bog naredil svoje
- OPROSTITI (si) oz. odpustiti napake, nesporazume, napačna in neizpolnjena pričakovanja, očitke, zamujene priložnosti, da se ni posrečilo, da smo še vedno (ali spet) na začetku, da ni pomagalo ..., in biti sposoben začeti znova
- LJUBITI: »Kdor ima ljubezen v srcu, ima vedno nekaj, kar lahko da«. (sv. Avguštin) •

4

identiteta Karitas

HODIM PO POTI OD ČLOVEKA DO ČLOVEKA

Albina Horvat

V skromni in ljubeči družini je od otroštva rasla ljubezen do bližnjega. Materialnega ni bilo veliko – a bilo je veliko danega iz srca z ljubečo besedo in zgledi. Ob blagodejnem nasmešku se mi večkrat utrne misel na mamine besede z resnim pogledom: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40). In že so drobne nožice desetletne deklice stekle k ostareli sosedu, da ji nanosi vode in pomete po hiši, pa k teti v sosednjo vas ... in vedno so te nožice veselo priskakljale domov v mamino naročje. Bile so to prve poti, ki so me vodile do ljudi. Mali koraki pa so rasli in poti so bile vse pogostejše.

Bilo je že v mojih zrelejših letih, prisluhnila sem klicu srca in se udeležila ustanovnega srečanja naše Župnijske karitas. Priznam, da sem na to srečanje odšla z jasnimi zamislami, koga iz župnijskega občestva bom predlagala za vodenje skupine sodelavcev Župnijske karitas. S svojimi predlogi nisem uspela, prevladali so bolj ali manj tehtni razlogi, zakaj ne bi prevzeli vodenja Župnijske karitas. Nagovorili sta me klena volja za širitev mreže sodelavcev Karitas in delo takratnega predsednika Škofijske karitas Murska Sobota Jožeta Hozjana. Zavest, da s skupnim delom to zmorem, pa me je opogumila, da sem preprosto za vodenje predlagala kar samo sebe.

Odprla sem roko in srce in na skupnih poteh sodelavcev Župnijske karitas rastejo rože.

Za mehkejši kruh za usta z enim samim zobom.
Za mleko za otročičke.

Za tople nogavice za bose nožice. Za posteljico, da se najmlajšega izmed devetero otrok ne poleže.

Za topel dom v zimski dneh. Za svetlečo žarnico v hiši ...

Za iskrice v otroških očeh na dan sv. Miklavža in za razposajen smeh na oratoriju.

Za spodbudno besedo zasvojenim, za čas z osamljenim.

Za pomoč, kjer je birokracija pretežka.

In so spominki, rožni venčki v lični embalaži z emblemom župnije in sveče s poslikavami podob z oltarjev župnijske cerkve, ki gredo »dobro v promet« na stojnici Karitas ob farnem žegnanju. In je, v mrzlem novembru, toplo vzdušje ob stojnici, ki je v tednu Karitas pred našo cerkvijo bogato obložena z adventnimi venčki.

S pesmijo »Naj človek ne živi, ne živi samo od kruha. Besede Božje so, ki jih srce posluša,« (Puščava, F. Juvan) se vsak drug ponedeljek v mesecu odpravim v dom ostarelih, k molitveni uri. Na srečanje, ki me še posebej dopolnjuje. In če tenkočutno prisluhneš Božjemu glasu, doživiš z njimi nepozaben velikonočni ponedeljek, ki vam ga moram opisati.

Velikonočni ponedeljek je po tradicij dan, ki ga preživim v krogu sestrine družine. Letos pa mi je Božji glas prišepnil: »V soboto te je z obiskom razveselila sestra, v nedeljo je bila ob tebi draga nečakinja, v ponedeljek boste zopet skupaj.« Ustavijo se misli – drug drugemu smo dali srčno doživeta dneva. Podari še drugim srčen dan. Pa se tokrat po zgodnji maši odpravim v Emavs, v dom ostarelih. Že pri vhodu srečam osivelega gospoda, ki mi pravi: »Kaj ste se vi zmotili? Saj danes ni molitvene ure.« »Velikonočni zajček sem,« odvrnem in mu stisnem v dlan pisan čokoladni jajček. Toplo me objame in z roko v roki greva skupaj k drugim ter deliva jajčka. Vso dopoldne smo bili skupaj in bil je prešeren smeh in na ves glas smo zapeli ...

Roka sama od sebe premakne smerokaz avtomobila v smer drugega doma starejših, kjer sam negibno leži mlad mož iz moje vasi. Ko vstopim v sobo so njegove prve besede: »Saj sem vedel, da boš prišla.« Zarosijo se mi oči in zahvalim se Bogu, da mi je prišepnil.

V Karitas udejanjam svojo vero, hodim po poti, ki vodi do človeka, do človeka, ki naju čaka. Včasih je pot strma, a ob njej rastejo rože, da jih naberem in se odpočijem. Ko obstanem na križpotju, pa v tišini prisluhnem, katero smer mi bo prišepnil On. •

gradimo družino

KAJ BOSTE POČELI MED POČITNICAMI?

Barbara Kastelec

Nedolgo nazaj me je presenetila opazka voditelja družinskega penziona, kako drugačne potrebe imajo njihovi gostje danes, kakor so jih imeli pred osmimi leti, v času pred krizo. Če so starši prej z navdušenjem sprejeli organizirane igre in dejavnosti, namenjene otrokom, da so si lahko utrgali delček časa zase, si zdaj takih dejavnosti ne želijo ne starši ne otroci.

Počitniški paketi so krajši, družine pa, ki si to lahko privoščijo, najrajši izkoristijo tiste programe, kjer so lahko skupaj. Vse pogosteje opaža tudi, da s počitnic kateri od staršev še za kak dan odhiti na delo in se vrne nazaj, da kaj postori tudi po telefonu ali na prenosnem računalniku, pa je tudi že kar pričakovano. Zaposleni ljudje imajo vse daljše urnike in se še težje odklopijo kot prej, čas za družino pa je redek kot suho zlato.

Ljudje, ki si ne morejo privoščiti počitnic v kakšnem od podobnih dopustniških aranžmajev, je vse več. Toda počitnice si zaslužimo vsi, je v nedavnem pogovoru, ki sem ga pripravljala za revijo Praznična, dejala uršulinka s. Marjeta Pija Cevc. Počitnice so kot podaljšana nedelja, del Božjega načrta, v katerem je prostor tudi za počitek. Ljudje, ki nimajo službe, prav tako potrebujejo spremembo rutine, nekaj, kar jih odtrga od vsakdanjih opravil, jim obarva dneve, obnovi voljo, da vztrajajo na svoji poti in iščejo nove možnosti.

Najlepše spomine hranim na počitnice, preživete na kmetiji pri babici ob Sotli; na neskončna potikanja po gozdu, na nabiranje gob, s katerimi smo si – ko še niso preganjali »otročkega dela« – zaslužili kak dinar za sladoleđ. Ker nam je bilo ob črno-belih ekranih s tremi televizijskimi programi prehitro dolgčas, smo prebirali stripe in romane, zraven pa ušpičili kakšno neumnost, da je imela babica kaj povedati.

Čeprav si otroci danes počitnice zapolnijo z drugimi dejavnostmi, pa so stari starši, če to zmorejo in če so pripravljeni deliti svoj čas z otroki, zelo dragoce na pomoč. Ob njih otroci doživijo drugo razsežnost časa, ni hitenja in pospeškov, oguljena šahovnica še vedno prav dobro služi za prijateljski dvoboj; če solata ni otrebljena prav tisti hip, ker je na obisk prišla še sosedica, se nihče ne vznemirja.

Med počitnicami, pa kakor koli jih že nameravamo zastaviti, poskrbimo za počitek, kajti ta nam bo vlil novih moči. Če smo med tistimi, ki se počutimo koristne, samo če nekaj počnemo, si dopovejmo, da

takrat, ko se umaknemo, dajemo možnost še drugim, da postorijo stvari, čeprav nekoliko drugače kot mi. Nič ne de, če bo miza pogrnjena drugače! V zavest si prikličimo tudi, da smo ustvarjeni po Božji podobi, dopustimo Bogu, da vstopi v nas z novimi pobudami, teh pa se lotimo z veseljem. •

v luči strokovnosti

»KDO JE GREŠIL, ON ALI NJEGOVI STARŠI?«

Drago Sukič

Na začetku devetega poglavja Janezovega evangelija beremo: *»Ko je šel mimo, je zagledal človeka, ki je bil slep od rojstva. Njegovi učenci so ga vprašali: ‚Rabi, kdo je grešil, on ali njegovi starši, da se je rodil slep?‘ Jezus je odgovoril: ‚Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak da se na njem razodenejo Božja dela.‘«*

Prvi odziv nam zelo verjetno govori, da se v dveh tisočletjih nekatere stvari niso kaj veliko spremenile. Tako kot so se Jezusovi učenci spraševali: *»Kdo je grešil, on ali njegovi starši, da se je rodil slep?«* se s podobnim razmišljanjem soočamo tudi danes. Ko imamo pred seboj nekoga s težavami v duševnem zdravju, se mnogi sprašujejo: Kdo je kriv za bolezen? Zakaj se pri enih pojavi, pri drugih ne, kaj je vzrok? Iščemo krivca (morda nezavedno), da bi lahko na nekoga pokazali s prstom in bili sami odrešeni kakršnekoli odgovornosti. Tako nekako lahko razumemo tudi spraševanje Jezusovih učencev.

Danes o duševnih boleznih vemo veliko več kot pred nekaj desetletji, kar je za osebe s težavami v duševnem zdravju, njihove svojce in družbo nasploh pomembna pridobitev. Vemo, da na pojav duševnih motenj vpliva več dejavnikov. Najpogosteje navajamo biološke, psihološke in socialne dejavnike, saj je človek bio-psiho-socialno bitje. Kot biološke dejavnike razumemo, da ima človek z duševno boleznijo spremenjeno strukturo možganov ali pa je spremenjena njihova funkcija. Torej gre pri duševnih motnjah za odstopanja od normalne možganske strukture ali funkcije.

Kot psihološke dejavnike razumemo, da lahko psihološki konflikt, kriza, stres ali psihološka travma pri človeku privede do nastanka duševne bolezni. Na primer, človek, ki ga je v otroštvu ugriznil pes, lahko dobi neracionalen strah ali fobijo pred psi. Odrasli, ki je bil v otroštvu priča hujšim in trajnejšim stresom (npr. nestalen odnos s pomembno osebo v zgodnjem otroštvu, hudi konflikti v družini, nedosleden način

vzgoje s skrajnostmi), pa lahko zbolijo za anksioznostjo, depresijo ali celo psihozo.

Kot socialne dejavnike razumemo, da je lahko duševna bolezen povezana ali pa je celo direktna posledica pomembnih dogodkov in stanj v človekovem okolju. Večje število duševnih motenj so zabeležili po vojaških akcijah na določenem območju ali pa po večji naravni ali drugačni katastrofi (npr. po terorističnem napadu v New Yorku 11. septembra).

6 Določeno razumevanje dejavnikov (popolnega nimamo), ki lahko vplivajo na pojav duševnih težav, je do neke mere vsekakor koristno, saj med drugim pomaga pri destigmatizaciji duševno obolelih in njihovih svojcev. Sploh pa vemo, da je do nedavnega za mnoge veljalo, da so duševne bolezni delo zlih duhov. Omeniti je treba tudi dejstvo, da ljudje še vedno pogosto zamenjujejo pojem motnje v duševnem razvoju s pojmom duševne bolezni. Vendarle pa med njima obstajajo pomembne razlike in le z dobrim poznavanjem razlik lahko ljudi iz obeh skupin tudi primerno obravnavamo. Duševne bolezni sodijo med bolezni in jih lahko zdravimo, medtem ko gre pri motnjah v duševnem razvoju za stanje, ki traja vse življenje.

Duševna bolezen je motnja, ki vpliva na čustva in vedenje. Le malo duševnih bolezni lahko preprečimo, skoraj vse pa lahko uspešno obvladamo in zdravimo. V svojem življenjskem obdobju duševno zbolijo ali pridobi vedenjske motnje 25 % vseh ljudi.

Ljudje z duševnimi težavami pogosto ne zmorejo obvladovati pritiskov vsakdanjega življenja, izgubijo službo, razne podpore, starševske pravice in tudi osnovne življenjske pravice.

Med najpogostejše duševne bolezni sodijo:

Depresija – označuje jo žalost, pomanjkanje energije, apatija, nespečnost in motnje v prehranjevanju, občutki krivde in brezupnosti.

Shizofrenija – je motnja, za katero je značilen težek razkroj osebnosti, prizadet je način izražanja, dojemanje, značilni pa so tudi psihotični znaki bolezni. Povzročata lahko halucinacije, strah in zmedenost.

Tesnoba – vključuje fobije, paniko in splošno tesnobo (kot so zaskrbljenost, napetost, hitro dihanje), kar lahko povzroči hude stiske in nezmožnost.

Zaradi zapletenih vzrokov, ki vodijo v duševno bolezen, strokovnjaki priporočajo kombinirana zdravljenja različnih vrst, kot so denimo zdravila, psihoterapije, družinske terapije ipd.

V terapevtski skupnosti za zasvojenosti pridruženi težavami v duševnem zdravju (odvija se v okviru Zavoda Pelikan – Karitas na lokaciji Ljubljana - Sostro) se ne sprašujemo kot Jezusovi učenci, kdo je kriv za bolezen, pač pa svojo pozornost usmerjamo k temu, kako uporabnikom, ki so nastanjeni v naši skupnosti, in njihovim svojcem, kolikor je le možno pomagamo

pri njihovem soočanju s težavami v duševnem zdravju. Kot delavci Karitas, ki je dejaven in viden izraz Božje ljubezni, imamo na področju nujenja podpore posameznikom s težavami v duševnem zdravju in njihovim svojcem še posebej poslanstvo. Ko je Jezus opazil slepega, se ni spraševal, kdo je kriv za njegovo težavo, pač je pa v tem videl priložnost, da se na njem razodenejo Božja dela.

Osebo menim, da je izziv in poslanstvo Karitas pri delu z osebami s težavami v duševnem zdravju in njihovimi svojci v tem, da pri nujenju pomoči in podpore pristopamo čim bolj celostno. Pomeni, da človeka vidimo in mu služimo v vseh njegovih razsežnostih (v telesni, psihološki, duhovni in medosebni). In prav v tem je priložnost, da se preko služenja Karitas osebami s težavami v duševnem zdravju vedno znova razodevajo Božja dela. •

Ljubezen je iznajdljiva

SKRB ZA DOBRE MEDSEBOJNE ODNOSE

Jožica Jevnikar

Članicam Župnijske karitas Šentvid pri Stični se zdijo odnosi med prejemniki pomoči in nami zelo pomembni. Prepričane smo tudi, da naše delo za prejemnike ni kvalitetno in pozitivno brez dobrih medsebojnih odnosov med članicami.

Medsebojno sodelovanje gradimo načrtovano, pa tudi nenačrtovano. Redno se srečujemo na mesečnih sejah. Družimo se tudi ob izdelavi adventnih venčkov in voščilnic, na enodnevnih in dvodnevnih romanjih, pri čiščenju naših prostorov, cerkve, župnišča ... Zgodi se, da tudi jokamo in žalujemo skupaj. Ob smrti naših najdražjih se zberemo ob večerih ali ob pokojniku, molimo in si lajšamo bolečino. Skupaj obiskujemo tečaje, predavanja, izvajamo prireditve, pripravljamo razstave, predstavitev, srečanja. Pomagamo župniškemu pastoralnemu svetu (če je treba), v katerem imamo tudi svojega predstavnika. Mladini na oratoriju priskrbimo hrano za kakšen obrok, sodelujemo pri pripravah na župnijski dan in vsaka prispeva tisto, kar ji najbolj uspeva.

Med seboj si pomagamo, se bodrimo in spodbujamo. Veselimo se skupnih uspehov pa tudi uspehov vsake posameznice. Med nami so se stkale trdne vezi, kljub naši kar precejšnji generacijski razliki (od 38 do 73 let).

Naše delo je včasih naporno, zato moramo stopiti skupaj in si pomagati. Ker nas je bolj malo, so medsebojna pomoč, pogovori in medsebojno sodelova-

nje še kako potrebni. Na naše kvalitetno delovanje in zadovoljstvo pomembno vplivajo tudi naklonjenost našega župnika Izidorja Grošlja, pomoč soljudi iz naše župnije in podpora naših domačih.

Eden naših zadnjih podvigov, ki smo ga izvedle v skrbi za naše dobre medsebojne odnose, je bila skupna odločitev, da bomo izdelale svoj mozaik v niši podporne stene ob cesti, sredi Šentvida pri Stični. Pobudnik tega projekta je župan Dušan Strnad, vodja projekta pa Jelka Rojec. Dodeljen nam je bil eden izmed motivov v umetniški instalaciji z naslovom Življenje našega drevesa. Mozaik smo ustvarjale dva dni. Prvi dan smo razporedile in barvno uskladile koščke keramike in prodnikov. Vanj smo dodale naš plameneči križ, po katerem bo mozaik prepoznaven med ostalimi dvaintridesetimi. Naslednji dan smo prenesle material do niše in pričele z lepljenjem koščkov. Vsaka članica je naredila delček mozaika. Vse delčke smo uspešno povezale v celoto. Med delom smo se pogovarjale, se usklajevale in dopolnjevale, se razveselile obiska gospoda župnika in ostalih obiskovalcev ... Na svoj izdelek in na našo ekipo smo ponosne. •

na obisku

PRIZADEVAMO SI, DA BI V ČIM VEČJI MERI ZAŽIVELA VREDNOTA KARITAS = LJUBEZEN DO BLIŽNJEGA

Zdenka Golub

Na obisku pri Župnijski karitas Sv. Vid na Vidmu pri Ptuj

Župnijska karitas Sv. Vida je bila ustanovljena leta 1990 na pobudo p. Karla Gržana, ki je deloval na Ptuj. Duhovni vodja – predsednik je vikar samostana in župnik moderator p. Tarzicij Kolenko, voditeljica pa Bernarda Galun, ki je s p. Emilom Križanom pomagala ustanoviti Karitas na Vidmu pred 26 leti.

V domačo Župnijsko karitas je vključenih 20 članov, ki so se v teh dolgih letih tudi menjali. Od vsega začetka vztraja z njimi voditeljica Bernarda, ki je resnično predana kristjanka z globokim čutom za pomoč. Med seboj so zelo povezani in tudi, kadar kdo zboli, ostane njihov član, ki ga obiskujejo in mu pomagajo. Srečujejo se vsak 1. torek v mesecu, na dekanijski ravni pa so srečanja vsak 2. torek v mesecu v drugi župniji.

Ob ustanovitvi so potrebovali prostore za delovanje, ki jim jih je uredil takratni župan Franc Kirbiš. Ko pa je župnišče zgradilo gospodarsko poslopje, so dobili v njem tri prostore. Temu rečejo pravo razkošje, saj vedo, da jih mnogi nimajo ali pa so le-ti neprimerni. Tako so si uredili pisarno, skladišče za hrano in skladišče za oblačila.

Vsak človek je edinstven, in tako je tudi njihova pomoč prilagojena vsakemu posamezniku. Njihovo delo in akcije se odvijajo skozi celo leto.

Ob res hudih stiskah pomagajo tudi pri plačilu osnovnih položnic. Skozi vse leto se vključujejo v do-

brodelne akcije, ki so namenjene zbiranju sredstev za pomoč ljudem v stiski. V septembru in oktobru spodbujajo k zbiranju ozimnice in vabijo k solidarnosti, na zahvalno nedeljo pa lahko darove prinesejo v skladišče ŽK, kjer jih do razdelitve začasno skladiščijo. Pred Vsemi svetimi ponudijo sveče z nalepko Karitas, izkupiček pa je namenjen za uboge. V postnem času se pridružijo akciji Slovenske karitas 40 dni brez alkohola, ki je akcija solidarnosti s trpečimi.

8

Ne pozabljajo pa tudi na duhovno obnovo. Zato se v župniji udeležujejo januarskih večerov, se udeležijo duhovne spodbude, ki jo organizira NŠK, in si tudi sami organizirajo predavanja. V tednu Karitas (zadnji teden v novembru) romajo na Ponikvo in se udeležijo maše ter koncerta Klic dobrote v Celju. Trudijo se tudi pri pridobivanju novih članov, želijo vključiti tudi mlajšo generacijo. Redno objavljajo članke o svojem delu v Občinskem glasu, na internetu in v župnijskem glasilu. Obiskujejo jubilate, stare 90 let, in mlajše invalide. Podarijo jim simbolična darilca. Ob tednu Karitas se predstavijo pri vseh mašah, nagovorijo župljane in jih spodbujajo k dobrodelnosti. Ob binkoštni nedelji v sodelovanju z Občino Videm pripravijo srečanje starejših občanov. Vsa leta nudijo pomoč pri ptujskem dobrodelnem koncertu. Ob zahvalni nedelji pomagajo pri srečanju zakoncev jubilentov. Dvakrat letno obiščejo ostarele in težko bolne doma, po domovih in zavodih ter jim pripravijo darilca. Na temo pastoralnega leta se trudijo pripraviti čim več aktivnosti. Delijo hrano iz EU, zbrana oblačila in druge dobrine. V skladišču dežurajo dvakrat mesečno. Nudijo pomoč pri miklavževanju, ob novem letu si pripravijo obdaritev med člani. Vsa leta skrbijo tudi za duhovniški grob na domačem pokopališču. Redno molijo rožni venec pred jutranjo mašo.

Odlično sodelujejo z občino, v veliko pomoč in oporo pa jim je domači župan Friderik Bračič.

Karitativnost nas uči, kaj pomeni dajati, in ne jemati, služiti, vendar ne vladati, ohranjati, in ne uničevati, da traja naše veselje in dobrot skozi vse leto. Zavedajo se, da je, ko mi sedimo v sobi pred televizorjem, računalnikom, ob topli peči, ob pogrnjeni mizi, v naši prelepi domovini in po svetu žal vse več tistih, ki jim dnevi prinašajo samoto, lahkoto, žejo, bolezen, brezdomstvo in izgubljanje vere. Kljub današnji hitri, mrzlični družbi imamo še upanje, pa čeprav se nas bori in upira le peščica. Toda v nas je moč, saj v majhnem raste ljubezen, predvsem luč, ki nam utira pot v temo.

Trudijo se, da bi ljudje v njih prepoznali tistega, ki jim bo pomagal nositi breme, kadar je pretežko, tistega, ki bo naklonil tolažilno besedo in ki bo tam, ko bodo potrebovali bližino ali pomirjajoč stisk roke. •

to moramo vedeti

SPREMLJEVALNI UKREPI IN HRANA EU

Andreja Urh

V letošnjem letu smo v mrežo Karitas prejeli že dve celotni dobavi hrane (moka, testenine, riž, mleko, olje ter konzervirana zelenjava) iz Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim. V tem mesecu poteka dostava mleka v centralna skladišča škofijskih Karitas. Do konca maja so sodelavci ter prostovoljci na župnijskih in dekanijskih Karitas razdelili že 168 t moke, 158 t testenin, 97 t riža, 364 l mleka, 76 t olja in 55 t konzervirane zelenjave. Iskrena hvala vsem prostovoljcem za pomoč pri delitvi hrane in lajšanju stisk prejemnikov pomoči.

Poleg delitve paketov s hrano je zelo pomemben stik z ljudmi. Že enostaven pogovor, poslušanje, nasvet ob prejemu paketa je nadgradnja materialne pomoči. To je ena izmed vsebin aktivnosti, ki se imenujejo »spremljevalni ukrepi«.

načrtom. Strokovni sodelavci poskušajo opolnomočiti posameznika ter mu pomagati pri reševanju osebnih težav.

- **Individualno svetovanje s sledenjem in načrtom na ravni ŽK in DK**

Na ravni župnijskih in dekanijskih Karitas (razdelilna mesta) podobno kot na škofijskih Karitas izvajajo individualno svetovanje s sledenjem in načrtom, ki ga osebe, ki prihajajo po pomoč, naredijo skupaj s sodelavcem Karitas. Na naslednjem srečanju skupaj preverijo cilje iz načrta. S strani škofijskih Karitas jim pomagajo strokovno usposobljeni sodelavci.

- **Mobilno individualno svetovanje**

Izvaja se s strani koordinatorjev škofijskih Karitas in vodenih strokovnih sodelavcev na razdelilnih mestih v določenih obdobjih in terminih. Svetovanje na posamezni lokaciji je občasno in nudi priložnostno strokovno obravnavo. Svetovanje na domu poteka ob dostavi hrane prejemnikom pomoči.

- **Izobraževanja in opolnomočenje prejemnikov pomoči na škofijskih Karitas**

Izobraževanja potekajo v obliki predavanj, aktivnosti ali delavnic, ki so v različnih smereh koristna za življenje prejemnikov pomoči. Nudimo aktivnosti, ki pomagajo pri premagovanju vsakdanjih težav, učenju praktičnih življenjskih/socialnih veščin in omogočajo tudi druženje.

Foto: Polona Leskovec

Foto: arhiv MDDSZ

Vsebine spremljevalnih ukrepov so:

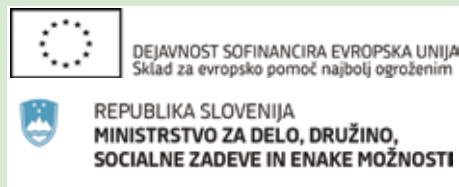
- **Pogovori z uporabniki, osnovno informiranje in krajše laično svetovanje**

Potekajo na župnijskih, dekanijskih Karitas oz. vseh razdelilnih mestih. Ob prejemu paketa sodelavci Karitas materialno najbolj ogroženim osebam pomagamo s poslušanjem, empatičnim pogovorom, sprejetostjo in enakovredno obravnavo ter imamo spoštljiv odnos do ljudi v stiski, ki prihajajo po pomoč. Nudimo jim osnovne informacije (pomoč pri izpolnjevanju obrazcev, informacije o razpoložljivih državnih pomočeh, pomoč pri urejanju statusa ...). Namen tovrstnega svetovanja je spodbuditi uporabnike k aktivnemu reševanju stisk, pravočasnemu odzivanju, preseganju držne nemoči in prepoznavanju možnosti reševanja le-teh.

- **Individualno svetovanje s sledenjem in načrtom na Škofijski karitas**

Strokovni delavci in strokovnjaki prostovoljci izvajajo individualno svetovanje za prejemnike pomoči z

V četrtek, 9. 6. 2016, je na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti potekalo srečanje s predstavniki Evropske komisije, na katerem so bili predstavljeni dosežki pri izvajanju Operativnega programa za materialno pomoč najbolj ogroženim za obdobje 2014–2020. V okviru tega programa se najbolj ogroženim ljudem v Sloveniji nudi pomoč v obliki paketov s hrano preko humanitarnih organizacij Slovenske karitas in Rdečega križa Slovenije. Predstavniki Evropske komisije so hvaležni za ves trud in delo humanitarnih organizacij. Še posebej jih zanima izvajanje spremljevalnih ukrepov in ga spodbujajo še naprej. •

USMILJENJE DO BREZDOMCEV, DO OBROBNIH, IZRINJENIH, TUJCEV

Metod Pirih

10

Minilo je samo šestnajst let od zadnjega svetega leta ob koncu drugega in začetku tretjega tisočletja l. 2000, in že imamo tu novo sveto leto. To kaže, da je sv. oče Frančišek zelo zaskrbljen za današnji svet, zato se je odločil, da ga na poseben način izroči Božjemu usmiljenju, o katerem govori že od začetka svoje službe izpred treh let.

Na svetu so vojne, različni spopadi, nemiri, terorizem, begunska in migrantska kriza. Dobri ljudje in kristjani so vedno prosili Boga usmiljenja zase in za ves svet, saj so čutili, kako ga potrebujemo.

V Božjem usmiljenju imamo dokaz, kako nas Bog ljubi. Daje se nam vsega, zastonj in ne da bi kaj zahteval v zameno. Prihaja nam na pomoč, ko ga kličemo. Njegova pomoč pa je v tem, da dojamemo in verujemo v njegovo navzočnost in njegovo bližino, saj se nas vsak dan dotika njegovo usmiljenje in sočutje.

Kot Jezusovi učenci in sodelavci hočemo pomagati ljudem v stiski, tolikim brezdomcem, ki trkajo na naša vrata, gredo mimo nas in nekateri ostajajo med nami.

Naši številni rojaki po 1. in 2. svetovni vojni so bili deležni pomoči in sprejema od »tujcev«. Kot škof, deset let odgovoren za Slovence po svetu, sem se srečal z mnogimi Slovenci, ki so jih gostoljubno sprejeli v zahodni Evropi, Ameriki, Kanadi, Argentini in Avstraliji. Hvala Bogu nam danes ni treba bežati, imamo pa kot kristjani odgovornost, da po svojih močeh pomagamo brezdomcem med nami. Vsi ti so ljudje, so osebe, so obrazi, vsak ima svojo zgodbo. Vsak od njih je bil ustvarjen po Božji podobi in sličnosti.

Usmiljenje do obrobnih

Med nami je veliko ljudi, ki živijo na robu preživetja, majhnih, skritih, za katere malokdo ve. Take ljudi je treba poiskati, saj je Cerkev označevalka in pričevalka Božjega usmiljenja. V naših skupnostih, župnijah, gibanjih bi moral vsak najti kraj usmiljenja. Božje usmiljenje ne pozna meja. Jezus je vse sprejemal in ni nikogar obsodil. Po njegovem zgledu in z njegovo pomočjo smo povabljeni izkazovati usmiljenje vsem preizkušenim. V vsakem od teh bratov in sester je navzoč Kristus sam. Njegovo telo spet postaja mučeno, ranjeno, bičano, preganjano, žaljeno,

ponižano, da bi ga mi prepoznali, se ga dotaknili in mu usmiljeno pomagali. Odprimo svoje oči, da bomo videli bedo sveta, rane tolikih bratov in sester, ki so prikrajšani za dostojanstvo. Naše roke naj primejo njihove roke in jih pritegnejo k sebi, da bodo začutili toplino naše navzočnosti, našega prijateljstva in bratstva. Naj njihova bolečina postane tudi naša bolečina in bomo skupaj lahko zdrobili ograje brezbrčnosti. Bog ni brezbrčen in tudi ne oddaljen. On je Oče nas vseh, ki nas podpira pri snovanju dobrega in zavračanju zla.

Usmiljenje do izrinjenih, tujcev

Vse te kategorije preizkušenih bratov in sester so si zelo podobne. Pred nami so konkretni ljudje. »Tujec sem bil in ste me sprejeli« (Mt 25,35). Vsakdo, ki trka na naša vrata, ima obličje Boga, je Kristusovo meso, pravi papež Frančišek. Milostljiv in usmiljen nebeški Oče more preoblikovati zlo in krivico, zaradi katerih ljudje trpijo, v dobro za vse.

Tujci so lahko most, ki povezuje oddaljena ljudstva, ki omogoča srečanja med različnimi kulturami in verstvi, pot, kako ponovno odkriti našo skupno človeškost. Lahko hodimo drug ob drugem, se poslušamo, si pomagamo in iščemo poti, ki vodijo k miru.

Dela usmiljenja nas opozarjajo, da so mnogi brez strehe nad glavo, da nimajo česa dati v lonec, da so lačni in žejni, brez obleke in zavetja, brezposelni, bolni, brez možnosti šolanja, osamljeni, izključeni iz socialnega življenja, zapostavljeni in potisnjeni na rob, obsojeni na zapor in izgnanstvo. Tem stiskam je treba dodati duševno revščino, izgubo orientacije, notranjo praznino, pogosto obup nad smislom življenja, moralne in duhovne zablode tja do duševnega propadanja.

Usmiljenje, ki ga izkazujemo brezdomcem, obrobnim, izrinjenim, tujcem in drugim, bo pomagalo k njihovem bolj dostojnemu življenju, sami pa bomo deležni Jezusovega blaga: »Blagor usmiljenim, zakaj ti bodo usmiljenje dosegli« (Mt 5,7). •

celje

IZOBRAŽEVANJE ZA DELO IN OSEBNO RAST

Barbara Godler

Sodelavci Škofijske karitas Celje smo se odzvali vabilu na izobraževanje, ki ga je organiziral Zavod Šentprima, koncesionar zaposlitvene rehabilitacije z dolgoletnimi izkušnjami na področju delovnega vključevanja oseb z invalidnostjo ter drugih oseb s posebnimi potrebami.

Izobraževanje je potekalo 3. junija 2016 pod naslovom **Mentorstvo osebam iz ranljivih skupin, strategija za odličnost v vlogi mentorja**. Na enodnevnem izobraževanju smo udeleženci pridobili orodja za odličnost pri vodenju mentorskega procesa (priprava na vlogo mentorja, prvo srečanje z mentorir-

Barbara Zupančič, univ. dipl. psih.,
vodja razvoja v Šentprimi

rancem, za omogočanje razvoja mentoriranca, za pravo programa usposabljanja). Delo v skupinah nam je omogočilo izmenjavo izkušenj pri mentoriranju različnih ciljnih skupin in preko igre vlog smo preizkušali različne tehnike za vodenje pogovora z mentorirancem. Razmišljali smo o svojih vlogah mentorja, ki jih opravljamo, s kakšnimi težavami se lahko kot mentor srečujemo v procesu mentoriranja in spoznali osnovne pojme, s katerimi se srečujemo. Izobraževanje je vodila ga. Barbara Zupančič, univ. dipl. psih., vodja razvoja v Šentprimi.

6. junija smo se sodelavci Karitas udeležili usposabljanja na temo **migracije** na Igu. Namen usposabljanja je bil z informacijami in veščinami opremiti nas udeležene, ki smo pripravljeni in imamo možnost v svojem lokalnem okolju organizirati dogodke in delavnice na temo integracije migrantov ter pripomoči k širjenju spoštljivega in odprtega odnosa do beguncev. Usposabljanje je bilo organizirano v sodelovanju platforme SLOGA in Slovenske filantropije in s finančno podporo veleposlaništva Združenih držav

Amerike krepitvi NVO za delo z migranti in krepitev podpornega okolja za sprejem beguncev.

Udeleženi smo imeli na začetku delavnico spoznavanja in izmenjavo izkušenj v delu z begunci nasploh. Spoznali smo terminologijo, pravni okvir in pravice migrantov, ki nam jih je predstavil mag. Franci Zla-

Srečanje je potekalo predvsem v smislu delavnic in podajanja izkušenj iz naših preteklih dogajanj in sodelovanj z migranti

Povezovalce programa Jaka in gost Ahmed Ahmedi

Dr. Anica Mikuš Kos,
predsednica Filantropije

tar. Delavnice na temo beguncev so bile zelo konkretne, intenzivne in z zanimanjem sodelujočih zelo uspešne. Z nami je bila tudi dr. Anica Mikuš Kos, ki se je veliko ukvarjala z otroki iz vojnih območij Afganistana (od 0 do 18 let) in njihovimi travmami. Ob koncu dnevnega srečanja se nam je pridružil še begunec iz Afganistana Ahmed Ahmedi, ki je v Sloveniji že devet let. Opisal nam je svojo pot begunstva in predstavil, kako se je integriral, kakšno pomoč je ob tem doživel. Največja težava, s katero se je srečal kot begunec, je bila pomanjkanje znanja jezika. Ker je imel sam interes, da se čim hitreje nauči slovenščine, so stvari stekle zelo hitro. Ključnega pomena pri integraciji je torej imeti voljo za sodelovanje in vključitev. •

tar. Delavnice na temo beguncev so bile zelo konkretne, intenzivne in z zanimanjem sodelujočih zelo uspešne. Z nami je bila tudi dr. Anica Mikuš Kos, ki se je veliko ukvarjala z otroki iz vojnih območij Afganistana (od 0 do 18 let) in njihovimi travmami. Ob koncu dnevnega srečanja se nam je pridružil še begunec iz Afganistana Ahmed Ahmedi, ki je v Sloveniji že devet let. Opisal nam je svojo pot begunstva in predstavil, kako se je integriral, kakšno pomoč je ob tem doživel. Največja težava, s katero se je srečal kot begunec, je bila pomanjkanje znanja jezika. Ker je imel sam interes, da se čim hitreje nauči slovenščine, so stvari stekle zelo hitro. Ključnega pomena pri integraciji je torej imeti voljo za sodelovanje in vključitev. •

koper

ROMARSKI DAN SODELAVCEV KARITAS KOPRSKE ŠKOFIJE

Jožica Ličen

Zadnji teden v maju je za sodelavce Karitas koprške škofije že tradicionalno romarski dan. To je dan, ko se srečamo vsi, ki na karitativnem področju darujemo svoj čas, svoje znanje, svoj talent, predvsem pa krščansko ljubezen do bližnjega v župnijskih, dekanijskih, območnih in škofijski Karitas, pa tudi širše. Vsako leto je gostitelj druga dekanijska oz. območna Karitas, saj ni namen tega srečanja le spoznavanje med seboj, pač pa tudi spoznavanje okolja, v katerem delamo in živimo, kakor tudi lepote cerkva v krajevni Cerkvi. Letos smo se tudi zaradi svetih vrat zbrali na Sveti gori nad Novo Gorico. Gostitelj srečanja je bila Goriška območna Karitas, zato hvala voditeljici Renati

12

Vončina in številnim sodelavcem, ki so nas gostoljubno sprejeli.

Sončen dan, skoraj štiristo sodelavcev iz celotne škofije od Bovca do Kopra se je zbralo pri sveti maši, ki jo je daroval Slavko Rebec, v. d. ravnatelja Škofijske karitas Koper, ob somaševanju duhovnikov, ki so s Karitas že dolgo povezani. Dolgoletni ravnatelj Matej Kobal je v pridigi orisal karitativno pot, ki je pot vsakega kristjana. Tudi sodelovanje pri sveti maši je bilo zaupano sodelavcem Karitas iz celotne naše mreže, na katero smo upravičeno ponosni in zaradi katere stvari tečejo z roko v roki.

Poseben čar za bogoslužje so bili trije letošnji srebrnomašniki: Matej, Slavko in p. Pepi. Kar nekaj časa

smo tuhtali, kako bi jih nagovorili, in pravi podvig je bil 'pevski zbor Karitas', ki je pod taktirko g. Hrasta srčno in uglašeno zapel. Šele takrat smo ugotovili, da je med sodelavci Karitas v celotni škofiji veliko cerkvenih pevcev, ki so kljub samo polurni vaji zapeli uglašeno in srčno. Ivica in Helena, ki znata na hudo mušen način zaigrati bistvo marsikaterega srečanja, sta se tudi tokrat izkazali. Vsebina celotnega nastopa je bila zvestoba obljubam, ki jih vsak na svoj način dajemo in po svoji moči izpolnjujemo. Kolač in rdeče vrtnice so bili zunanji simboli srečanja, povezovanja in praznovanja.

Druženje se je nadaljevalo ob skupni mizi, kjer so se prav tako prepletale prijateljske vezi in povezanost pri delu, pa tudi kakšen načrt 'za jutri' ni manjkal. •

MOZAIK DOBROTE

Irena Lukan

Po večletnih pogovorih smo se tudi v DK Idrija-Cerkno odločili, da pripravimo dobrodelni koncert z naslovom Mozaik dobrote. Poiskali smo primeren prostor, si razdelili vloge pri organizaciji in delu. Iz naših župnij smo povabili nastopajoče, ki so se z veseljem odzvali, da naredijo nekaj dobrega za celo dekanijo.

Tako je bila v soboto, 23. 4. 2016 zvečer, dvorana Kulturnega doma Spodnja Idrija nabito polna. Preko 80 nastopajočih nas je tako z veseljem, energijo, ljubeznijo skupaj s poslušalci gradilo Mozaik dobrote, ki se je ob koncu koncerta oblikoval v veliko srce. Nekaj besed spodbude, zgodovine in zahvale so nam namenili voditeljica DK Idrija-Cerkno Katarina Filipič, Alojz Rupnik in duhovni vodja Jože Pegan.

Ta večer je bil nekaj posebnega, bilo je čutiti toplo, ljubezen, bil je čas druženja, spokojnost večera, nekaj za dušo in srce. Napolnil nas je z energijo, da naslednje leto nadaljujemo, gradimo, pomagamo in delimo.

Zbrana sredstva se bodo namenila za ljudi v stiski, zato se v njihovem imenu zahvaljujemo vsem nastopajočim, darovalcem in obiskovalcem. Četudi pozabimo mi, Bog ne pozabi. •

ROMANJE OSTARELIH, BOLNIH IN INVALIDOV NA BREZJE

Jožica Ličen

Papež Frančišek pravi: »Če se ne menimo za trpljenje človeka, pomeni, da se ne menimo za Boga,« in hkrati nam naroča: »Ne bojte se približati bolnim in trpečim in se s tem približati Kristusu, ki trpi!«

Vseslovensko romanje ostarelih, bolnih in drugače prizadetih bratov sester, ki ga že 48 let organizira revija Ognjišče, je za nami. Vsako leto med somaševanjem številnih duhovnikov s posebnim spoštovanjem gledam ustanovitelja romanja Franca Boleta. Oče Franc, Bog ga živi! Letos je somaševanje vodil predsednik Slovenske karitas nadškof Alojzij Cvikel. Sprehod med romarji in sveta maša sta mnogim dala vedeti, da v stiski niso sami.

In prav to se je pokazalo v številnih spremljevalcih, ki so nesebično pomagali. Ko smo na Vipavskem zbirali prijave za romanje, je marsikdo rekel, da se boji, da ne bo zmož, ker težko hodi ali stoji v gneči. Vsakemu smo povedali, da so na Brezjah prostovoljci, ki radi pomagajo. In tako je letos iz vipavske dekanije na Brezje šlo šest avtobusov. Morda se bo kdo vprašal: »Zakaj dekanijsko romanje?« Odgovor je preprost: edini in glavni cilj sodelavcev Karitas je, da omogo-

čimo romanje vsem, ki to želijo. Pri nas je kar 24 župnij, nekatere so majhne in v nobenem primeru ne bi napolnili avtobusa. Tako je solidarno druženje istočasno srečanje prijateljev; sodelavci ŽK pa poskrbimo 'vsak za svoje'. To nam uspeva vse od leta 2007, ko smo 'ugriznili' v ta izziv, in danes lahko rečem, da nas večina preloži vse druge obveznosti samo zato, da gremo tretjo soboto v juniju skupaj s svojimi župljani na Brezje.

13

14

Letos je bilo še posebej slovesno, saj smo se Mariji Pomagaj zahvalili za 25 let samostojne Slovenije. Poseben dogodek je bila slovenska zastava, ki jo je 25 klekljaric iz celotne Slovenije naredilo prav v ta namen. Prav ta zastava bo blagoslovljena romala v Državni zbor na dan naše samostojnosti. Tudi na ta način Bog blagoslovlja Slovenijo.

Tako kot vsako leto je bilo za štiri avtobuse tudi letos skupno kosilo pri Avseniku v Begunjah. Vedno znova smo lepo sprejeti, in ko smo odhajali, mi je 88-letna gospa rekla: »Že danes se vpišem za prihodnje leto, če bom živa, seveda.« •

Ijubljana

SREČANJE OSTARELIH IN BOLNIH

Bojana Bajec

Člani Župnijske karitas Notranje Gorice smo se odločili, da po mnogih letih spet obudimo srečanje starejših in ostarelih v naši župniji. Z g. župnikom smo se dogovorili glede datuma, potem pa smo stopili v akcijo. V medsebojnem pogovoru smo razmišljali, da bo najbolj učinkovito osebno vabilo, in tako smo bolne in ostarele poleg oznanil pri sv. maši večinoma vabili tudi osebno. Tudi g. župnik se je aktivno vključil v organizacijo, povabil je msgr. Jožeta Kastelica, da je daroval sveto mašo in bil tudi na voljo za sveto spoved eno uro prej v zakristiji. Odziv na spoved je bil odličen, malo pred pričetkom svete maše je moral celo malo »pohiteti«, ker so jo ljudje želeli opraviti.

22. maj je bila lepa, sončna nedelja. Vsi dvomi in strahovi o odzivu naših bolnih in ostarelih so bili odveč, cerkev se je napolnila, vabljeni so se velikim veseljem odzvali. Med mašo sta gospod župnik in msgr. Kastelic vsem, ki so želeli, podelila zakrament bolniškega maziljenja, ki je velik Božji dar. Zakrament je vidno znamenje Jezusove naklonjenosti do bolnikov in solidarnosti z njimi. Bog spodbudi življenjske moči bolnika in njegovega okolja, hkrati pa ga krepi in podpira pri prenašanju in premagovanju trpljenja. Duhovnik s tem zakramentom ne prinaša smrti, ampak Božjo pomoč in tolažbo.

Po maši pa smo se ustavili še pred cerkvijo in klepetali. Gasilsko društvo nam je prijazno posodilo nekaj miz in klopi, prijazne gospodinje so poskrbele za pecivo. Napekle so toliko, da je vsak dobil še popotnico za domov. Druženje je bilo prijetno, ljudje so bili zadovoljni, razlegala se je tudi domača pesem.

V naslednjih dneh so se nam udeleženci srečanja osebno zahvaljevali za organizacijo, prijetno druženje, in odločili smo se, da bo srečanje postalo stalnica v naši župniji. •

DAN SLUŽENJA NA VRHNIKI

V nedeljo, 5. junija 2016, je bil v župnijski cerkvi sv. Pavla na Vrhniki dan služenja. V dnevu služenja, ki ga je organizirala Župnijska karitas, so sodelovali prostovoljci, skupina Žarek dobrote, skavti, invalidski pevski zbor, župnijski pevski zbor in dobre gospodinje. Dan služenja je bil tako kot vsako leto namenjen ostarelim, bolnim in invalidnim osebam.

Dan služenja le površno ponazarja bistvo služenja, zato bi bilo bolje reči poseben dan služenja ali praznik služenja. Da je služenje nekaj, kar se dogaja vsak dan, je potrdil g. Štefan Kociper, direktor Doma upokojencev Vrhnika, ki je v uvodnem nagovoru pohvalil delo prostovoljcev, ki delujejo v domu, in se jim zahvalil za celoletno delo. Ti s svojim služenjem veliko prispevajo k dobremu počutju oskrbovancev. Zahvalil se je tudi za dobro sodelovanje z župnijo. Poudaril je tudi pomen evharistije kot služenja drug drugemu.

Sv. mašo je daroval duhovni pomočnik g. Vlado Jaksetič iz Borovnice, somaševal pa je domači župnik g. Blaž Gregorc. V pridigi je g. Jaksetič izpostavil apostola Pavla, ki je Božje razodetje prejel od vstalega Gospoda, zato je v njegovem oznanjevanju najbolj prisoten vstali Jezus. Po Jezusovem vprašanju »Zakaj me preganjaš?« je postal apostol narodov. Tudi evangeljska pripoved o tem, kako je Jezus obudil umrlega mladeniča, nas opominja na Božjo vsemogočnost in posmrtno življenje. O tem se danes bolj malo razmišlja, še največ ob pogrebih. Nagovoril je starejše, naj

maribor

DRUŽILA NAS JE MOLITEV, SMEH, SONCE, MORJE

Marija Pavše

Letovanje starejših iz Nadškofijske karitas Maribor v Sončni hiši v Portorožu

V meglenem junijskem jutru smo se starejši s Prevalj zbrali pred prostori Župnijske karitas Prevalje ter se odpravili na krajše letovanje starejših v Portorož. Odločili smo se, da si organiziramo skupen prevoz, saj je tako pot zaradi medsebojnega druženja in klepetanja krajša in bolj vesela.

V Portorožu nam je dobrodošlico izrekel g. Darko Bračun, seznanili pa smo se tudi še z ostalimi udeleženci letovanja iz mariborske regije in spoznali našo kuharico Ano. Pridružil se nam je tudi p. Janez Kmetec, upokojeni pater iz minoritskega samostana na Ptuj, ki je prav vse dni našega letovanja skrbel za našo duhovno hrano. Vsak dan se je namreč začel z jutranjo mašo in končal z večernicami in zahvalami.

Posebno doživetje nam je med našim letovanjem pričaral torkov izlet z ladjico do Izole. Na poti smo lahko uživali v pogledu na našo prelepo obalo in si ogledali samo Izolo. Med cvetočim rujem smo se skozi nasade oljk v sredo povzpeli nad Strunjan, kjer nad klifi, ki jih je morje klesalo več tisoč let, stoji veličasten križ, posvečen Mariji, ki se je tam prikazovala. Postali smo in z molitvijo počastili ta kraj. Počasi smo se odpravili proti cerkvi Marijinega prikazanja ter nato odšli še v minoritski samostan v Piran in si ogledali tudi cerkev sv. Frančiška v Piranu, ki so jo začeli graditi bratje minoriti leta 1301 in končali leta 1318, ko je bila tudi posvečena. Cerkev je zelo zanimiva, saj ima poleg glavnega še pet oltarjev. Vrhunec tega nepozabnega dne je bil ogled multivizije, s pomočjo katere smo spoznavali zgodovino minoritskega sa-

težo svoje starosti, bolezni in zapuščenosti darujejo za druge, in jim tako breme ne bo pretežko. Po pridigi sta z g. župnikom podelila zakrament bolniškega maziljenja.

Sv. mašo sta s petjem obogatila cerkveni in invalidski pevski zbor.

Po maši se je druženje nadaljevalo na dvorišču pred zimsko kapelo. Mize so bile polne dobrot, ki so jih spekle pridne gospodinjice.

Za uspel dan služenja in zadovoljstvo ostarelih, bolnih in invalidov se vsem sodelujočim iskreno zahvaljujemo. •

mostana in lepote Pirana. Bratje minoriti so nas na koncu še pogostili.

Presenečenj s tem izletom še ni bilo konec. Predzadnji večer smo se namreč srečali s tremi možmi iz programa pomoči alkoholikom – Vrtnica. Vsak izmed njih nam je zaupal svojo zgodbo in ne morem zapisati drugega, kot le to, da so se nas njihove zgodbe močno dotaknile. Morda se z njimi še srečamo?

V imenu vseh bi se Nadškofijski karitas Maribor zahvalila za naše nepozabno letovanje. Teh nekaj dni v Portorožu je bilo res nepozabnih. Družila in povezala nas je molitev, smeh, sonce, morje in seveda dobra hrana. Ostali so nam spomini in doživetja, ki nas bodo spremljala še dolgo. •

UTRINKI IZ DOMA SV. LENART

Polona Šporin

Izlet v Pomurje

Na letošnji izlet, ki nam ga je zelo polepšalo sončno vreme, smo se odpravili v Pomurje. Najprej smo si v Dolgovaških Goricah, kraju sredi gričevnatih Lendavskih goric na 302 metrih nadmorske višine, ogledali 53,5 metra visok okrogli razgledni stolp Vinarium. Stolp, ki omogoča razgled v štiri države, ima devet etaž. Nanj smo se povzpeli z dvigalom, do odprte terase pa vodi tudi 240 stopnic. Nad razgledom, ki se odpira okrog, smo bili navdušeni in očarani. Tako zelo, da smo ostali dlje, kot smo načrtovali.

Pot nas je nato vodila do Dobrovnika, kjer smo uživali v opazovanju tropskega vrta. Občudovali smo or-

hideje, flamingovce, vanilijo, kakavovec, banane, avokado ... Okrepčali smo se in zaplesali na kmečkem turizmu v Bogojini.

Lepo preživet dan bo še dolgo odmeval v nas.

5. likovna kolonija

»Umetniki za Dom sv. Lenarta«

Letošnjemu povabilu na že 5. likovno kolonijo »Umetniki za Dom sv. Lenarta« se je 21. maja odzvalo 42 likovnikov iz Slovenskih goric, Maribora in Podravja. Osnovni namen likovne kolonije je poleg druženja umetnikov tudi dobrodelnost in solidarnost.

Kolonijo je strokovno spremljala profesorica likovne umetnosti Jadranka Šumi. V svojem nagovoru umetnikom je podala oceno celotne kolonije in posebej izpostavila dobrodelni pomen projekta, v katerem umetniki krepijo svoje umetniške talente, hkrati pa bogatijo soljudi, ki ustavijo svoj pogled na njihovih delih. Večina likovnikov je ustvarjala na platno in pri tem uporabila akrilne barve. Nekateri med njimi so ustvarjali v naših prostorih in neposredni okolici, drugi so

odšli malo dlje, v lepo okolje Slovenskih goric. Nekateri so podarili že prej ustvarjena dela.

V četrtek, 16. junija popoldne, pa so se likovniki, gostje in stanovalci zbrali na odprtju razstave likovnih del. Likovna dela bodo postavljena na ogled v domski avli do konca poletja. Skupaj je razstavljenih 46 likovnih del. Ko bo razstava zaključena, bodo podarjena likovna dela postavljena na stalno mesto v skupnih prostorih Doma.

Hvaležni smo vsem umetnikom – nastopajočim pevcem in udeleženi likovnikom za pričevanje o dobroti in sočutju do vseh, ki jim jesen življenja počasi krade moči.

Piknik

V soboto, 18. junija, smo se stanovalci, svojci in zaposleni zbrali na tradicionalnem pikniku pod velikim šotorom na dvorišču Doma. Vroče sonce je dalo slutiti, da je poletje pred vrati in da prihajajo težko pričakovani dopusti.

Ob dobri hrani in pijači, ob klepetu z domačimi in prijatelji ter ob presenečenjih, prejetih na tomboli, je čas hitro minil in sobotno popolne se je prevesilo v večer, ko smo se poslovili.

Za dobro razpoloženje in razigranost je poskrbel ansambel Veseli pubeci. •

OBISKI STAREJŠIH NAS BOGATIJO

Zdenka Golub

Sodelavki ŽK Sv. Trojica – Podlehnik sta se v maju podali na obisk k starejšim župljanom. Med drugim sta obiskali tudi go. Marijo Habjanič – Pestičko Mimiko. Njena življenjska zgodba ju je nagovorila, da sta jo delili z nami.

Rojena je bila davnega leta 1924. Spominja se, da je bilo haloško življenje zelo težko, saj ni bilo cest, elektrike in vode. Sedaj je v njeni hiški v Halozah prelepo, ker imajo pod hišo speljano asfaltno cesto, napeljan vodovod in že dolgo elektriko ter telefon. Spominja se, da so pogoreli, oče je hiško popravil, njen mož Anton, ki je bil zidar, pa je s pomočjo njene sestre Nežke

in brata Antona, ki je bil v Nemčiji, naredil lepo novo hišo. Vedno sta se ukvarjala s kmetovanjem, redila kravico, svinje, kokoši in obdelovala njivice ter kosila strme griče. Oba z možem sta hodila tudi v službo, on v Ruše, sama pa na Ptuj na veliko kmetijo. Živeli so mirno, skromno in težko življenje, kjer v družini niso poznali prepira. Na stara leta sta poskrbela tudi za njena starša, ki sta umrla v visoki starosti. Spominja se vojnih let; ravno, ko je bila na porodni postelji, so nemški vojaki iskali domače fante. Tako je rešila svojega brata, da ga niso odpeljali, ker je babica povedala, da v hiši pričakujejo dojenčka. Spominja se, koliko košev je prinesla iz doline, koliko Brent vode, da so ji naramnice vrezale globoke brazde v ramena. Tudi hodila je večinoma peš, saj ni bilo cest in prevoznih sredstev. Že 16 let je vdova.

Zadnja leta preživlja zime s hčerjo Eriko in zetom Jožetom v stanovanju v Mariboru. Takoj, ko se vreme otopli, pa se preselijo v Sedlašek.

Za svoja leta je neverjetno čila in še vedno aktivna tudi v kuhinji. Na izlete in romanja žal ne more več, zato pa je njeno poslanstvo molitev za mnoge potrebe ljudi in naše domovine. •

NOVO MESTO

ODNOS MAMA IN HČI: »SVA LE DRUGAČNI, A NE NAPAČNI!«

Maja Žagar

Društvo katoliških pedagogov Novo mesto in Škofijska karitas Novo mesto sta organizirala cikel dveh predavanj z naslovom **Odnos mama in hči: nedokončana simfonija**. Dr. Andreja Poljanec je na slikovit, strokoven in oseben način podala iztočnice za občutenje odnosa. Več kot 130 udeleženk srečanja, mnoge so prišle v dvojini kot mame in hčere, smo vsaka zase prisluškovale odmevu, ki ga v nas pustijo stavki: »Vesela sem te.« »Zate imam čas. Pomembna si mi.« »Spoštujem te.« idr. Jim lahko pritrdimo? Morda se v nas prebudi stiska, strah, pomanjkanje, ker bi jih želele slišati večkrat. Že to, da začutimo vsebine, ne glede na to, koliko so lahko tudi neprijetne ali celo boleče, ima vitalen pomen za naše odnose. Ker se odpre možnost za komunikacijo o njih, bodisi v odnosu mati-hči, v odnosu s prijateljico ali v odnosu z Bogom. Paradoks je v tem, da ko prečutim svojo bolečino in žalost, se odpre čustveni prostor tudi za

veselje in hvaležnost. Kot je slikovito ponazorila predavateljica, lahko čustveni del sebe primerjamo z drevesom. Drevo je lahko togo, olesenelo; lahko pa se v njem stekajo sokovi, ki hranljivo povezujejo celoten sistem od korenin do cvetov. Stik z občutji nas mehča, naredi prostor za izmenjavo hranljivih sokov, za zdrave korenine in bujno cvetenje.

Kaj pa, ko smo »prestari«, »je preveč vsega«, »nima smisla, se nič ne spremeni«? V odgovor na to smo v zaključku drugega predavanja pogledali kratek video o tem, kako v naših možganih nenehno poteka rast in razvoj nevronov: vsaka misel, doživetje in izkušnja šteje.

18

In kako so predavanje doživele naše udeleženke?

Vse smo hčerke. Vse smo čuteča bitja. Vse želimo biti ljubljene. Misli dr. Andreje Poljanec so nam v dveh večerih nanizale kopico iztočnic za razmislek o nikoli dokončani simfoniji med mamo in hčerko. Če smo le malo odprte in pripravljene od blizu pogledati odnos, ki smo ga imele s svojo mamo, in si odkrito priznati, kaj smo pogrešale, česa smo bile vesele, lahko ta spoznanja bistveno vplivajo na odnos, ki ga imamo s svojo hčerko.

Prisotne smo bile tri generacije, babice, mame, hčerke. Vse z isto mislijo: kako lahko najin odnos še izboljšava?

Prvi večer smo se kot hčerke vživele v odnos z mamo. Spraševale smo se, kakšne občutke doživljamo, če si predstavljamo svojo mamo izreči 'Vesela sem te!' ali pa 'Zame si nekaj posebnega, rada te imam, vidim te!' Preprosti stavki, ki so odpirali rane, vrnitev v odraščanje, celo paleto občutkov ...

Na drugem predavanju so mladostnice v ločeni skupini lahko izrazile svoje doživljanje odnosa z mamo, mame pa smo razmišljale o vlogi, ki jo imamo do konca svojega življenja, in tem, kako jo opravljamo. Konkretno je bilo podanih kar nekaj primerov, kjer lahko z besedami močno zaznamujemo odnos s svojo hčerko ali mamo.

Besede, misli, izkušnje, konkretni primeri, ki odmevajo še danes.

mama Helena

Obe predavanji dr. Andreje Poljanec sta se mi zdeli zelo spodbudni za vse ženske vseh treh generacij, babice, mame, hčerke. Kot mladostnica včasih težko ra-

zumem mamin svet, njeno razmišljanje, in verjamem, da tudi ona večkrat težko razume mojega. Pomembno pa je, da svoje občutke prepoznam in jih znam tudi primerno izraziti.

Hvaležna sem mami, da me je povabila na ta večera.
hči Ema

Mama ni stroj – je le človek, tako kot jaz

Kot hčerki mi je bilo na delavnici zanimivo poslušati izkušnje drugih punc in z veseljem sem voditeljico tudi kaj vprašala. Izvedela sem tudi, kako se mame ob določeni naši reakciji počutijo, in sedaj se tudi jaz zavedam, da ni enostavno biti mama. Mislim, da je to eden najtežjih poklicev v življenju. Imeti najstnico pa je sploh velik podvig.

Pravijo, da jabolko ne pade daleč od drevesa. To pomeni, da večino lastnosti, tako genskih kakor karakternih, podedujemo oz. pridobimo od staršev, kar pa ne pomeni, da smo enaki. Tudi mama in hči imata vedno nekaj lastnosti tudi različnih.

Ena izmed stvari, ki sem se jo v delavnici naučila, je tudi sprejemanje mame kot take. Mama ni stroj, ni vedno nasmejana, dobre volje, vedno pripravljena na vse. Zavedati se moram, da je mama tudi človek. Predvsem oseba, ki jo v življenju najpogosteje pokličemo, ko nam je težko, se pred njo zjokamo (vsaj jaz ☺) in ji povemo, ko nas kaj teži. Ključno v odnosu mama-hči je, da se zavedava, da sva obe ženski, zelo podobni ali zelo različni. Toda kakorkoli že – sva le drugačni, in ne napačni. In to je ključno: sprejeti in ljubiti drug drugega, ne glede na napake, ki jih vsakodnevno počnemo, saj nihče ni popoln.

Tako bogatih izkustvenih večerov se veselimo tudi v prihodnje! •

MAJHNA POZORNOST JE DRAGOCENA

Ana Pavlakovič

V deževno jutro so zvonovi iz farne cerkve s svojim mogočnim zvonjenjem oznanjali, da se je prebudil poseben dan. Čeprav so goste deževne kaplje tiho rosile mlado listje drevja in umivale poljsko cvetje med bujnimi travami, se je tam ob robu gozda oglašalo ptičje petje, ki je naznanjalo, da bodo sivi oblaki kmalu prešli in se bodo dežne kaplje posušile. Ta poseben dan je bila nedelja – Binkošti, ki jih v katoliški Cerkvi obhajamo petdeset dni po Veliki noči. Na praznik Binkošti se verniki spominjamo prihoda Svetega Duha nad zbrane učence in Božjo Mater Marijo. Prihod Svetega Duha pomeni za kristjane novo upanje, saj nas navdihuje, podpira in spodbuja k dobremu. Nemaleokrat v trenutkih dvoma in težkih odločitev prosimo: »Pridi, Sveti Duh, razsvetli mi pamet!«

Binkoštna nedelja je še posebej velik praznik, ki znova in znova pomeni novo upanje za ostarele, bolne in obnemogle. Ko se življenje izteka, ko telesne moči pojenjajo, ko je človek zaradi nemoči omejen na majhen prostor, je še tako majhna pozornost dragocena. V ŽK Črnomelj si prizadevamo, da vsako leto prav na binkoštno nedeljo povabimo in zberemo na skupno srečanje ostarele in obnemogle, še posebej tiste, ki zaradi bolezni in nemoči ne morejo obiskovati nedeljske svete maše. Spomnimo se tudi tistih, ki bivajo v domovih za ostarele na Hrvaškem. Pri tem so pomembni svojci, ki jih spremljajo, oziroma mladi prostovoljci, ki spremljajo tiste, ki nimajo bližnjih svojcev.

Tudi letos je bilo tako. Ko so sivi oblaki prešli in s seboj odnesli dežne kaplje, ko se je dan prevesil v prijazen popoldan, so zvonovi oznanili popoldansko

sveto mašo. Verniki so v cerkev vstopali počasi, mnogi so potrebovali pomoč spremljevalca, drugi so lovili ravnotežje s palico v tresoči roki, tretji pa so vstopali na vozičkih. Marsikatero trudno oko se je ob pogledu na oltar orosilo in srce je zatrepetalo ob Marijinem oltarju. Tihi nemir, radost in veselje je bilo čutiti v tišini Božje navzočnosti. Vznemirjenje in pričakovanje so izražali od težkih bremen utrujeni obrazi, na katere se je razlila tiha spokojnost ob uvodnem nagovoru g. župnika na začetku svete maše. Duša je vztrepetala, srce se je odprlo in zadonela je pesem: »Pridi, pridi, Sveti Duh.« V pridigi je g. župnik poudaril, kako pomembni so starejši in bolni za župnijo in župnijsko občestvo, kako dragocena je njihova molitev, njihovo trpljenje in odpovedovanje. Prej sklonjene glave so se skoraj neopazno dvigovale v rahel ponos in po obrazih se je razlilo prikrito zadovoljstvo. Sledila je podelitev svetega bolniškega maziljenja, ki je sedmi krščanski zakrament. Duhovnika sta polagala roke na bolnike in starejše, jih mazilila s svetim oljem na dlaneh in molila: »Po tem svetem maziljenju in svojem dobrotnem usmiljenju naj ti Gospod pomaga z milostjo Svetega Duha. Odpusti naj ti grehe, te reši in milostno poživi.« Podeljevanje Božje milosti je v posameznikih vzbujalo zaupanje, da je v trpljenju in bolezni darovanje, ki bolnika spodbuja, da ga Božja ljubezen ne bo nikoli zapustila. Mogočno petje mešanega pevskega zbora je dogajanje naredilo še veličastnejše. Mnogi so se pridružili petju Marijinih pesmi. Med njimi je bila tudi Ona. Ona, ki so jo leta zaznamovala, ki zaradi svoje

bolezni pogosto živi v daljni preteklosti in ne pozna svojih najbližjih. Po dolgem času je s svojim lepim glasom spet prepevala, oči so ji žarele in zadovoljen smehljal se je kradel na njene ustnice.

Po sveti maši je sledilo družabno srečanje v prostorih Pastoralnega centra. Mladi glasbeniki so pripravili prijeten kulturni program, s katerim so razvedrili vse prisotne in jih pritegnili k prepevanju ljudskih pesmi. S svojim obiskom in kratkim nagovorom jih je razveselila tudi ga. županja. Pridne in neutrudne sodelavke ŽK pa so poskrbele, da nihče ni ostal lačen in žejen ter da se nihče ni počutil osamljenega. •

POVEZANOST GENERACIJ MED SEBOJ

Marija Pugelj

Vsako leto meseca maja sodelavke Karitas Novo mesto – sv. Janez pripravimo sv. mašo za starejše, bolne in invalidne župljane.

Sv. maša je bila lepo obiskana, udeležili so se je tudi mlajši, bilo je precej otrok. Obogatila sta jo mešani in otroški pevski zbor. Izbrali so znane pesmi, da so lahko tudi ostali sodelovali s petjem. Na povabilo g. župnika in dekana Mira Viranta je srečanje obogatil g. Jože Ovniček. Vsebina njegovega nagovora se je dotaknila vseh prisotnih. Poudaril je povezanost in ljubezen vseh generacij in članov družine. Med sv. mašo je večina starejših prejela bolniško maziljenje.

Druženje smo nadaljevali v bližnjem gostišču. Na začetku se je z lepim petjem predstavil otroški pevski zbor. Starejši so bili veseli, saj so v zboru opazili tudi svoje pravnuke. Vsi udeleženci so bili dobre volje, veliko smo se pogovarjali, obujali spomine na mlada leta. Za nas sodelavke je to posebno bogat dan. Zadovoljni, nasmejani obrazi starejših in bolnih so največja, najlepša zahvala za vse, kar zanje skušamo narediti vse leto vse dni. Bogu hvala za vse dobro in lepo, kar smo vsi skupaj danes prejeli. •

OTROKE JE TREBA MOTIVIRATI, DA DELAJO PROSTOVOLJSKA DELA

Jana Lampe

20

Predstavnici Ministrstva za zunanje zadeve RS in Slovenske karitas sva skupaj s predstavniki partnerske organizacije v Srbiji, Karitas beograjske nadškofije, v času od 7. do 9. junija 2016 obiskali šole v različnih krajih Centralne Srbije, ki sodelujejo pri projektu **»Krepitev okoljske in družbene zavesti med mladimi v krajih J, Z in V regije Centralne Srbije«**, ki ga v letih 2014 do 2016 sofinancira Ministrstvo za zunanje zadeve RS v okviru mednarodnega razvojnega sodelovanja.

Prvi del projekta, ki je potekal pod sloganom **»Kaplja na kapljo«**, je bil namenjen različnim aktivnostim **osveščanja mladih o ekologiji**, s poudarkom na ohranjanju čistih voda. Od jeseni 2015 dalje pa so v okviru projekta potekale aktivnosti za mlade osnovnih in srednjih šol v Centralni Srbiji v povezavi **z aktivnim državljanstvom in prostovoljstvom** pod sloganom **»Korak za korakom«**. Sodelavci Karitas beograjske nadškofije so za učitelje pripravili praktični priročnik z

Mladi iz Aleksinca so si natisnili majice s sloganom projekta Korak za korakom

Učenci, vodja prostovoljske akcije in predstavnica MZZ na OŠ Vladimirci

različnimi delavnicami, izvedli 10 regionalnih izobraževanj za učitelje in za posamezne učence (multiplikatorje) na temo aktivnega državljanstva in prostovoljstva. V aprilu in maju 2016 pa je kot zaključni del projekta po šolah potekal **nagradni natečaj za najboljšo izvedeno prostovoljsko akcijo v sklopu šole ali lokalne skupnosti**. Sodelavci Karitas so iz šol iz različnih krajev prejeli 145 kratkih video-/fotografij o izvedenih prostovoljskih akcijah, ki jih bo sedaj ocenjevala komisija.

V sklopu terenskega obiska smo obiskali nekaj šol v različnih delih Centralne Srbije (jug, vzhod in zahod), kjer so nam mladi sami predstavili, kaj so delali v sklopu prostovoljskih akcij. Srečali smo se s predstavniki 5 šol v Aleksincu, obiskali OŠ v Knjaževcu, OŠ v Vladi-

mircih in OŠ v Šabcu. Mladi so nam predstavili svoje zelo zanimive in različne prostovoljske akcije, ki so jih izvedli v okviru natečaja, kljub včasih zelo omejenim virom šol, ker so nekateri kraji, še posebej v južni Srbiji, zelo revni. V okviru akcij so nekateri pomagali in se družili s starejšimi, nekateri v svoji ulici vsak dan naredili dobro delo za svoje sosede v stiski, drugi so s plesom in igro razveselili otroke s posebnimi potrebami, nekateri z učno pomočjo pomagali sovrstnikom, neka šola je očistila divjo deponijo ob reki, nekje so zbirali pomoč za begunce ...

Na posameznih šolah so že prej izvajali prostovoljske akcije, za veliko šol pa je bilo to nekaj novega in jim je bil ta natečaj dobra spodbuda in motivacija za prostovoljstvo tudi za naprej.

Mladi so nam povedali, da so se ob tem, ko so pomagali drugim, počutili zelo lepo. Učenki iz 6. razreda OŠ Vuka Karadžiča v Aleksincu sta dejali: *»Zelo nam je bilo lepo, ko smo se družili s starejšimi in z otroki brez staršev, ko smo videli nasmeh na njihovih obrazih. Vsi so se razveselili našega prihoda. Skupaj smo se igrali, jim pomagali. Vsi imajo radi, ko jih nekdo obiše. To je preprosto prelepo.«* Učiteljica iz OŠ Vladimirci, kjer je 160 učencev čistilo divjo deponijo, je de-

Obisk projekta socialnega podjetništva - javne pralnice, ki ga izvaja Karitas Šabac

Učenci OŠ Vladimirci so nam predstavili svojo prostovoljsko akcijo

Otroci OŠ v Knjaževacu so predstavili svoje prostovoljsko delo s pomočjo lutk

jala: »Treba je otroke animirati, da delajo prostovoljska dela, to potrebujejo za življenje. Začeli smo po korakih in s takimi akcijami bomo nadaljevali tudi v prihodnje.«

V sklopu obiska smo obiskali tudi prostore šolske telovadnice **OŠ 14. oktobra v Bariću**, kjer smo lani v sodelovanju s karitas beograjske nadškofije **obnovili ob poplavah poškodovane garderobne prostore, sanitarije ter kanalizacijsko omrežje** v okviru projekta, ki ga je financiralo MZZ RS.

Obiskali smo tudi beograjskega nadškofa msgr. Stanislava Hočevarja in predstavnico slovenskega veleposlaništva v Srbiji go. Matejo Norčič Štamcar, kjer smo predstavili naše sodelovanje pri različnih projektih. •

Obisk OŠ v Šabcu, kjer že 6 let izvajajo različne prostovoljske aktivnosti, vključno z redno učno pomočjo

Predstavitve prostovoljskih akcij Aleksinac

ZDRUŽENI V BRATSTVU ZA VEČ SOLIDARNOSTI

Jana Lampe

Vtisi z regionalne konference Caritas Europa od 23. do 26. maja 2016 v Lurdu

Letošnja regionalna konferenca Caritas Europa, ki je potekala v Lurdu v soorganizaciji Caritas Francije, je bila zelo posebna. Poleg generalnih tajnikov in drugih sodelavcev nacionalnih Karitas so se je tokrat namreč lahko udeležili tudi zaposleni iz škofijskih, župnijskih in drugih ustanov Karitas, prostovoljci Karitas, še posebej mladi, ter ljudje z izkušnjo revščine, izključenosti itd., ki so oz. so bili deležni pomoči Karitas. V Lurdu, kamor se je odpravila tudi osemčlanska delegacija Slovenske karitas, se je tako zbralo preko **300 udeležencev z vseh ravni Karitas iz 42 evropskih držav**, da bi **skupaj iskali rešitve za boj proti revščini, za krepitev solidarnosti in socialne vključenosti na vseevropski ravni**, kjer danes v revščini in socialni izključenosti

živi več kot 120 milijonov ljudi. Vsak udeleženec je bil na konferenci glas skupine ljudi, ki jo predstavlja.

Del konference je bil namenjen običajnim, t. i. statutarnim zadevam, kot je predstavitev in potrditev vsebinskih poročil o delu Caritas Europa v 2015, finančnega poročila blagajnika in poročila revizorjev za 2015 ter finančnega načrta za 2016. Letos smo potrdili tudi nov štiriletni strateški načrt Caritas Europa 2020.

Pomemben del konference je bil namenjen delu po tematskih skupinah, ki smo jih sestavljali predstavniki različnih držav, da bi razmišljali širše, izven nacionalnih realnosti. V sklopu teh skupin smo imeli možnost izmenjati in podeliti naša stališča in izkušnje v življenju in pri delu v Karitas o tematikah **revščine družin in otrok, o socialni izključenosti in ranljivih skupinah v družbi** (kot so brezdomci, odvisniki, otroci ulice idr.), **sodelovanju v gospodarstvu** (socialno podjetništvo ipd.) **ter migracijah in azilu** (mednarodna zaščita, integracija, odnos z domovino ...). V vsaki skupini je na začetku nekdo od udeležencev pričeval in podelil svojo življenjsko izkušnjo v povezavi s temo. Pričevalci so bili večinoma tisti, ki so se sami znašli v različnih stiskah in so bili deležni pomoči Karitas. Med nami so bili mladoletni otroci brez staršev, predstavniki družin, brezdomci, odvisniki, invalidi, begunci iz Sirije in drugih držav ... **Poslušali** smo njihova pričevanja, ki so bila zelo ganljiva, in nato podelili izkušnje s teh tematskih področij še iz drugih držav. Nato smo skupaj **analizirali vzroke** za posamezne probleme (kar smo videli in slišali) ter skupaj iskali in predlagali **možne rešitve**. Ob tem smo ugotovili, da se soočamo z zelo podobnimi problemi, čeprav prihajamo iz različnih držav, ter da moramo te izzive izkoristiti kot priložnost, da **povečamo medsebojno sodelovanje in gradimo eno Evropo skupaj** – naš skupni dom. Izbranih je bilo skupaj 12 predlogov za rešitve z vseh štirih tematskih poročil in bodo dodani k izvedbi **strateškega načrta Caritas Europa 2020**, katerega tri glavne prioritete naloge so **zagovorništvu revnih in izključenih, humanitarni odziv ter krepitev mreže Karitas**. Podali smo tudi 5 skupnih predlogov za povečanje vključevanja lokalne ravni Karitas v izvedbo strateškega načrta. Generalni tajnik Jorge Nuno Mayer nam je zagotovil, da bo Caritas Europa storila vse, da se uresničijo vsi ti predlagani rezultati.

Tretji del konference pa je bil namenjen **medsebojni podelitvi na bratski, duhovni in kulturni ravni**. Vsako jutro smo bili deležni spodbudnih nagovorov pri sveti maši. Duhovno nas je obogatila tudi procesija z lučkami ter zaključna maša v cerkvi sv. Bernardke v Lurdu, do katere smo šli skozi sveta vrata. Del tega pa so bila tri enourna srečanja po skupinah, v katerih smo se udeleženci različnih držav medsebojno spoznali tudi na osebni ravni, razmišljali ob odlomku iz

evangelija, o veri, opogumljanju drugih, kaj nas ločuje na poti do Jezusa, izkušnjah, ki smo jih pridobili ...

V zaključnem nagovoru konference nam je predsednik Caritas Europa, škof msgr. Luc Van Looy, na srce položil sledeče besede: *»Evropa potrebuje nov začetek, nov vseevropski projekt, ki ima v središču solidarnost, bratstvo in dostojanstvo vsakega človeka. Moramo si prizadevati za konkretne rešitve na politični ravni. Prosim, bodite glasni, spregovorite! Če lahko nekaj naredite za druge, to morate storiti. Karitas mora skrbeti. Lučka v nas mora goreti. In nikoli ne izgubite svojega veselja. Drugi morajo videti, da so ljudje naši prijatelji in da smo tudi mi prijatelji med seboj. Papež Frančišek pa nas spodbuja ne samo k nežnosti drug do drugega, ampak tudi do narave. Povejte vsem, ki vsakodvno služijo ljudem na škofijski in župnijski ravni, da je diakonija oziroma služenje srčni utrip Cerkve. Vsi vi ste strateški načrt! Dobro je biti Karitas, dobro je biti v Lurdu. Sedaj pa se začanja naša naloga. Pokažite, da ste eno in da se ljubite med seboj. Spremljajte ljudi na njihovi poti.«*

Jana Lampe:

Zame osebno je bil to najlepši del konference, da smo poslušali in skupaj z ljudmi, ki izhajajo iz različnih tisk, iskali rešitve, praktično so predlogi za strateški načrt prišli od njih. Ob tem sem se naučila, kako je res pomembno najprej poslušati in videti ljudi z lokalne ravni, kakšne so njihove resnične potrebe, da jih potem lahko bolje pomagamo, jih zagovarjamo in se lahko boriš za spremembe, ki jim bodo pomagale k dostojnejšemu življenju, tudi na politični ravni.

Lojze Štefan:

Če je bila do sedaj najboljša regionalna konferenca v Sloveniji na Bledu, kjer smo začrtali temelje standardov trajnostnih socialnih sistemov, objavili analitični model pogleda Karitas na socialno varnost, pripravili nepozabno srečanje s tisoči protovoljcev Karitas iz vse Slovenije na Brezjah in duhovno bogato bogoslužje na blejskem otoku ter za vedno označili Slovenijo na zemljevidu Karitas, je bila letošnja konferenca v Lurdu zagotovo prelomna. Bila je pogumen korak Karitas in Cerkve v pravo smer: k človeku, k dialogu in sodelovanju z ljudmi, ki so Jezusovi 'najmanjši bratje'. Na Brezjah smo vsa prizadevanja Karitas za leto boja proti revščini in socialni izključenosti 2010 posvetili Mariji pomočnici, v Lurdu smo ji vsi skupaj izročili naša prizadevanja do konca desetletja. In bližina Brezmadežne na tem milostnem kraju je bila tudi za vso našo slovensko ekipo presežek ki ga tej konferenci moramo priznati. S Karitas, ki bo korakala v tej smeri, sem pripravljati iti do konca.

Celotna delagcija Slovenske karitas v Lurdu

Procesija pred baziliko

Potrditev letnih poročil, načrtov za naprej in strateškega načrta Caritas Europa

Jožica Ličen:

Zbiranje v bratstvu je največja izkušnja, je poslanstvo, je evangelij ... To so besede enega od predstavnikov na konferenci Caritas Europa. Na to konferenco sem šla polna pričakovanja, kaj bom novega slišala, kaj bo za nas 'uporabno', in morda na tihem upala, da bo tudi naše delo komu pomenilo izziv. Toda ne, počutila sem se med 'znanimi ljudmi', kljub temu da se nismo še nikoli srečali; kljub barvi kože ali drugačnemu jeziku smo govorili isti jezik, jezik ljubezni. Šele v taki družbi zaznaš, da je mreža Karitas sila, ki premika meje med revnimi in bogatimi, ki premika meje v srcih in glavah ljudi. Morda je bila posebnost tega tudi, da smo vsi, ki smo predstavili, kje in kaj delamo, imeli s sabo pričevalce. Sama sem sodelovala v skupini, kjer smo govorili o revščini v družini in različnih načinih pomoči. Presenetilo me je, da nihče od članov skupine ni govoril o karitativnem delu z načelnega stališča, temveč je bila vsaka stiska podkrepljena z zgodbo. To

da vedeti, da se ljudi poslušajo, da se z njimi dela in z njimi išče pot iz stiske. Pri nas ustanovljamo različne centre za pomoč, sogovorniki pa so govorili o 'centrih za poslušanje'.

Generalni tajnik Caritas Internationalis, Michel Roy, ki je bil tudi med nami, nas je ob tem opozoril, da ljudi, ki jim pomagamo, ne kličimo naši 'uporabniki', kajti vsi smo akterji. Zato jih kličimo po imenu, saj so naši bratje in sestre, naši bližnji. Če na koncu potegnem črto: Vedno bolj je potrebno razmišljati globalno in delati lokalno. Vsi smo le del ogromne mreže veselje Cerkve, ki pa bo verodostojna le, če se bo zavzemala za reveže in če bo tudi sama revna.

Pred svetimi vrati v Lurdu smo odlozili vse kar nas loči na poti do Jezusa

Generalni tajnik Caritas Europa - Jorge Nuno Mayer predstavlja vse udeležene države na konferenci

Janja Miletič:

Moji dnevi v Lurdu so bili zares lepi in bogati. Spoznala sem veliko novih ljudi. Bili so različnih narodnosti in jezikov. Prišli so z raznih delov sveta, vsem pa je bila skupna želja pomagati po svojih močeh, narediti nekaj, da bo ta naš svet boljši in lepši, da bo manj revščine, trpljenja in izključenosti. Zanimivi so bili pogovori s predstavniki držav bivše Jugoslavije, ki so pokazali veliko naklonjenost eden do drugega in željo po tesnejšem sodelovanju. Med seboj smo delili različne zgodbe in izkušnje, ki so nas obogatile in dale nove ideje.

Luka Oven:

Na konferenci sem sodeloval kot predstavnik slovenskih prostovoljcev ter hkrati slovenske mlade Caritas (Young Caritas). Slednja pri nas še ni tako poznana oziroma uveljavljena, v tujini pa pridobiva vse več članov in tudi sodeluje pri vsebinsko različnih projektih. Med konferenco smo imeli mladi iz vseh evropskih držav možnost, da se spoznamo in si izmenjamo iz-

kušnje in poglede o projektih, pri katerih sodelujemo ali za katere vemo, da jih Caritas izvaja v državah iz katerih prihajamo. Zelo hitro smo prebili led in se o mi-gracijah, revščini, organizaciji prostovoljstva in ostalih temah pogovarjali brez zadržkov in kot da bi se poznali že mnogo let. Ugotovili smo, da je prostovoljstvo v mladosti zelo pomembna dejavnost ter da veliko pripomore k oblikovanju osebnosti človeka.

Gregor Vidic:

Vse pohvale gostiteljicama, Caritas Europa ter Caritas Francije, ki sta delovno okolje vseh regionalnih Caritas za nekaj dni preselili na tako svet kraj, kot je Lurd. Kljub natrpanemu urniku in delavnicam so organizatorji odlično poskrbeli tudi za duhovni del in ogled tega svetega kraja. Vtisi, dogodki so se prepletli v čudovito dogodivščino in so se v moj spomin neizbrisno zapisali kot eno najlepših romanj. Prepričan sem, da je vsa slovenska delegacija zelo jasno začutila, da nas je ves čas kot eno družino spremljala in varovala Marijina materinska roka. Vseh teh lepih vtisov se ne da opisati z besedami, vendar zagotovo lahko rečem to, da sem vesel skupnega druženja in spoznavanja s sodelavci Slovenske, škofijskih ter zavodov Caritas. Ob sklepnem nagovoru, ki ga je imel predsednik Caritas Europa msgr. Luc van Looy, sem začutil izjemno hvaležnost in hkrati blagoslov, da mi je bila dana prilžnost biti del tako posebne organizacije, kot je Caritas.

Tatjana Rupnik

Hvaležna sem Bogu in Mariji za vsak dan, ki sem ga preživela z vsemi prijatelji celotne Caritas Europa. Izmenjali smo veliko izkušenj, slišali veliko zgodb ljudi, ki so se znašli v stiski, in tudi dobili kar nekaj idej, kako bi lahko še bolje opravljali svoje delo. Lepo se je bilo družiti z ljudmi, s katerimi imamo tako veliko skupnih točk ne glede na barvo kože. Posebej se me je dotaknila procesija in molitve k Mariji. Vse težave, stiske, težke trenutke sem pustila tam. Domov sem prišla veliko lažja in pripravljena na nove korake v življenju. Caritas je ljubezen. In ta ljubezen ste vsi vi, s katerimi sem preživela šest nepozabnih dni.

Vasja Bandelj:

Vesel sem, da sem prišel na to konferenco na podlagi povabila in da sem lahko predstavil svojo zgodbo kot bivši odvisnik. Sodeloval sem v skupini, kjer je bila tematika ranljive skupine, in sem mogoče s svojo zgodbo navdušil tudi druge, kako naj pristopijo do teh ranljivih skupin in kako jim lahko pomagajo. Navdušilo me je predvsem to, kako so bili udeleženci polni vere, upanja za boljši jutri za ranljive ljudi in kako jim želijo pomagati. Iz različnih območij Evrope so prišli ljudje sem z velikim veseljem. Vsi se trudijo, da bi lahko na različne načine pomagali ranljivim. Izmenjava teh mnenj bo gotovo marsikomu pomagala, da bo drugače pristopil do teh socialnih problemov. •

*»Žejen sem bil
in ste mi dali piti.«
Na romanju ostarelih,
bolnikov in invalidov na
Brezjah*

*»Mladost in starost
skupaj na poti«
Srečanje za
ostarele in bolnih
v Črnomlju*

»Kar veliko se nas je zbralo...«

*Srečanje vseh
zaposlenih v
Karitas na Ptuj, kjer so nas
gostili sodelavci
Nadškofijske
karitas Maribor*

*»Po skrivnostnih
ulicah Ptuj...«*

*Krka d.d. in Škofijska karitas Novo mesto,
sta zopet združili moči v tednu
humanosti in prostovoljstva.*

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

